

‘Deze overwinning is 100 procent voor Robbert’

Door emoties overmand vierde Coen Vermeltoort gistermiddag zijn overwinning in de Slag om Norg. De 31-jarige renner uit Schuinesloot droeg de zege op aan zijn overleden ploeggenoot en maatje Robbert de Greef. „Deze is 100 procent voor hem.”

WILLIAM POMP

Huilend viel Coen Vermeltoort gistermiddag achter op het parcours zijn moeder in de armen. Er ging van alles door de wielrenner heen na zijn zege in de Slag om Norg. Een grote overwinning voor de man die opgroeide in het op de grens van Drenthe en Overijssel gelegen dorpje Schuinesloot. Misschien wel de mooiste uit zijn carrière. Niet alleen omdat het een 1.1-koers betrof, een profwedstrijd die echt telt. Nee, de zege kwam vooral binnen om alles wat Vermeltoort afgelopen jaar door heeft moeten maken.

Hij zat in een achtbaan van emoties. Allereerst was er de teleurstelling dat hij geen profcontract meer kreeg bij Roompot. Vervolgens bevestigde Vermeltoort bij het semiprofessionele Alecto Cycling Team zijn waarde met zeges in de Ster van Zwolle en de Ronde van Groningen. Dat was allemaal in het vroege voorjaar, toen het rappe kind van De Peddelaars nog geen idee had welk noodlot hem boven het hoofd hing.

Op 30 maart kreeg zijn vriend en ploeggenoot Robbert de Greef een

De nog maar 18-jarige Adne Koster uit Roden (midden) in zijn eerste Slag om Norg. Hij zou uiteindelijk op de 21ste plaats eindigen.

Het peloton op een gravelstrook bij het buurtschap Sandebuur.

hartstilstand in de Omloop van de Braakman. Wekenlang lag de 27-jarige renner, met wie Vermeltoort ook al bij Roompot samen fietste, in kritieke toestand in een ziekenhuis in Antwerpen, totdat er eind april ineens geen hoop meer was.

Het gemis drukte in de maanden die volgden een zwaar stempel op de ploeg en op Vermeltoort in het bijzonder. „Soms kun je, ondanks dat het sportief wel goed ging, enorm worstelen met dingen. Dan is deze overwinning wel heel erg lekker. Ik had hier naartoe gewerkt, wist dat ik het kon. Alleen blijf je toch twijfelen

als je niet helemaal lekker in je vel zit. Het geeft iets extra's als je het dan toch zo af kunt maken.”

De achtste editie van de Slag om Norg was heroïsch als altijd. De gravelstroken vergden het uiterste van de renners, de harde wind deed de rest. Het werd een waar spektakel met veel valpartijen, materiaalpech en een in stukken gescheurd peloton. „Die onverharde stroken liggen me wel”, lachte Vermeltoort zijn tanden bloot in zijn met zand besmeurde gezicht. „Ik was vandaag misschien niet de beste in koers, maar wel de slimste en de snelste.

Hevig geëmotioneerd staat Coen Vermeltoort na zijn overwinning de pers te woord. FOTO'S RUDIE OTTENS

SAMENVATTING
op dvhn.nl

SLAG OM NORG

Het was ook de focus. Ik was niet in mijn beste doen, maar dit wilde ik gewoon heel graag.”

Een kopgroep van vier kleurde in

de laatste twee ronden de finale. Naast Vermeltoort maakten Dries de Bondt, Ryan Christensen en Ivar Slik deel uit van het kwartet. Op het laatste sloten ook Thomas Steward en Piotr Havik nog aan. Met name De Bondt had door dat hij het tegen Vermeltoort niet op een sprint moest laten aankomen en plaatste de ene na de andere aanval.

„En dan te bedenken dat ik twee ronden voor het eind al tegen de kramp aan zat”, blikte Vermeltoort terug. „Ik kon alleen maar blijven knokken en slim blijven koersen. In combinatie met wijskracht kun je dan ver komen, zo blijkt. Ik heb

‘Ik was misschien niet de beste, maar wel de slimste en de snelste’

enorm afgezien, maar de beloning is er naar.”

Vermeltoort vindt zijn naam terug in het rijtje Mike Teunissen, Gert-Jan Bosman, Ronan van Zandbeek, Johim Ariesen, Fabio Jakobsen, Gianni Vermeersch en Jan Willem van Schip, de klinkende namen die eerder de Slag om Norg wonnen.

„Deze stond hoog op mijn verlanglijstje”, sprak Vermeltoort met schorre stem. „Dit doet me heel erg goed na alles wat er is gebeurd. Ik ben niet alleen een ploeggenoot kwijtgeraakt, maar ook een vriend. Ik kende Robbert al jaren. Zo'n verlies heeft overal invloed op. Sport is emotie. Je moet lichamelijk in orde zijn, maar geestelijk is nog belangrijker. Ik kon me er moeilijk voor afsluiten, omdat het zo dichtbij was. Zeker bij de koers. De hele dag heb je er herinneringen aan. Dat is niet leuk, maar ik moest wel door. Deze is belangrijk. Ook voor hem. Hij had niet anders gewild.”